

Medlem om, og Resultatet var overalt det samme.

Det ærede Medlem argumenterede for Hensigtsmæssigheden af at rejse et fast Laan i Sommer, særlig ved at fremhæve Pengerigeligheden. Det forbavser mig egentlig at høre dette Argument fra det ærede Medlems Side, for det ærede Medlem, der er saa kyndig i disse Sager, maa jo vide, at de to Ting dække ikke absolut hinanden. Det er ikke altid givet, at der er gode Vilkaar for Optagelsen af et fast Statslaan, fordi der er Pengerigelighed. Pengerigelighed paavirker i langt højere Grad Udsigterne for Optagelse af de midlertidige Laan; men for de faste Statslaan kommer der forskellige andre Faktorer med i Betragtning. Der kan godt være Pengerigelighed, og dog kan der af forskellige Grunde være et ringe Begær efter første Klasse Statsobligationer til lav Rente. Dette var netop Tilfældet i Sommer. Der maatte ogsaa tages andre Hensyn end til Kursen. Der maatte i høj Grad tages Hensyn til en nogenlunde hurtig og fuldstændig Placering af Laanet. Naar man skal vælge mellem de mange forskellige Tilbud, der under saadanne Forhold altid svirre en Finansminister om Ørene, vilde det være saare uklogt at tage Sagen som en almindelig Licitation og gaa til den lavest bydende. Det skal man ikke gøre. Man skal overbevise sig om, at den Finansgruppe, som overtager Laanet, ogsaa er i Stand til at placere det nogenlunde let og nogenlunde hurtigt. I saa Henseende er der meget betydelig Forskel paa de forskellige Finansgruppers Evne, og det er ganske sikkert skadeligt saavel for en Stats som for en Kommunes Kredit, at dens Obligationer ligge og flyde paa Markedet i lang Tid og ikke kunne blive placerede. Det trykker selvfølgelig ogsaa de Obligationer fra tidligere Laan, som vedkommende Stat eller Kommune, hvem det nu er, har løbende. Det trykker i høj Grad dens Udsigter under senere Laanetransaktioner. Ogsaa det var et Hensyn, der maatte tages, og tager man det og stiller den Fordring, er der i Virkeligheden ikke saa overordentlig mange Finansgrupper at vælge imellem.

De Opgivelser, jeg fremkom med ved Forelæggelsen af det midlertidige Statslaan i Sommer, vare, trods det ærede Medlems Modbemærkninger, ganske rigtige. Jeg har med stor Interesse i Rigsdagstidenden gransket det ærede Medlems Argumentation og er bleven forbavset over, at han, trods sin Modsigelse, jo egentlig nær-

mest bekræfter den Opfattelse, jeg gjorde gældende. Han taler noget frem og tilbage om, at Konsols vare stegne noget i den nærmest foregaaende Tid; men det, jeg talte om, var den almindelige Udvikling i det sidste Aar, og der maa det ærede Medlem give mig Ret i, at Konsols vare faldne. Han mener, at jeg havde ingen Grund til at fremhæve franske rentes som en Undtagelse fra den almindelige Regel om Kursfald af 2—3 pCt. i Løbet af Aaret. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har sine Oplysninger fra; de ere i hvert Tilfælde ikke rigtige. Jeg havde fuld Ret til at sige, hvad jeg sagde. De franske 3 pCt. rentes stod den 1. Juni 1909 i 97,85, den samme Dato 1910 i 98,90, og den 1. Juli 1909 stod de i 97,40, den 1. Juli 1910 i 97,90. Jeg har altsaa haft fuldkommen Ret til at sige, hvad jeg sagde, at disse udgjorde en Undtagelse, idet de vare stegne, medens Regelen for de andre var et Fald paa 2—3 pCt.

Men jeg indrømmer det ærede Medlem, at det havde været en anden Sag, hvis vi vilde have været saa beskedne, som han var. Den højtærede Konseilspræsident syntes ikke, at Beskedenhed just var det ærede Medlems Kardinaldyd, og det synes jeg heller ikke det er til daglig; men ved denne Lejlighed var han virkelig beskeden. Det ærede Medlem var saa beskeden, at han vilde nøjes med en Kurs omkring 91. Ja, jeg indrømmer det ærede Medlem, at hvis det kunde anses for forsvarligt og rigtigt i Sommer at optage et dansk Statslaan til den Kurs, kunde vi have faaet det — absolut. Men det vilde vi ikke, og med god Grund. Det ærede Medlem sagde, at denne efter hans Mening acceptable Kurs vare vi nu gaaede Glip af, og vi kunde maaske aldrig opnaa den mere. Atter her var det ærede Medlem ikke ganske i Overensstemmelse med de faktiske Forhold; thi det er ikke rigtigt, hvad han sagde, at den nedadgaaende Bevægelse i skandinaviske Statspapirer har fortsat sig efter det Moment, da vi optog Statslaanet i Sommer. Det ærede Medlem angav, at svenske 3½ pCt.s Obligationer ligge i 94—95. Forholdet er imidlertid det, at de to ældre Laan for Tiden ligge mellem 97 og 98, og de to yngre mellem 95 og 96. For nogle af dem er der mere, for andre mindre paaløben Rente end i Juli, men med tilbørlig Hensyntagen hertil ligge de svenske Statslaan omtrent paa samme Maade som i Sommer, snarest højere. Der har i hvert Fald ikke fundet nogen Nedgang Sted. Og hvad vore egne